

Boží Hod Vánoční
Ef 5,1
Jako milované děti

1. čtení: Lukášovo evangelium 2,1-7 ... **I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.**

kázání: Efezským 5:1 **Jako milované děti následujte Božího příkladu a žijte v lásce ...**

Bratři a sestry,

milované Boží děti...to zní hezky. Tak já to řeknu ještě jednou...Milované Boží děti. To stačí..tohle si prosím z dneška odnešte, zbytek je komentář. Bez ohledu na to, jak se Ti ten život daří, jak ho umíš, jak ho zvládáš...jsi milované Boží dítě. Vážně? Jak to poznám?

Dnes slavíme Vánoce. Dnes slavíme to narození Božího syna. A jestli někomu přijde hodně zajímavý ten konkrétní den, kdy se Ježíš narodil..to datum..můžeme si o něm promluvit po bohoslužbách u kávy. Pro mě osobně důležité není. Jako pro Vás není důležitý den, kdy se narodil ten Váš nejmilovanější..důležité je, že je tu, že je s Vámi. Ať už se narodil 26. ledna nebo udělali na matrice chybu a ono to bylo až 27. Nedej Bože 28. Důležité je, že je tu.

A tak jsou tu Vánoce. Co to vlastně je? Co to jsou ty Vánoce? Narozeniny? Něco víc? Něco úplně jiného? Když to je těžký. Jo, jsou to narozeniny. Ale je to taky ten konec prodlužování noci...začíná to pomaličku vyhrávat den..světlo..slunce. A je to taky ten stromeček a svíčky a dárky a chutě a vůně a vzpomínky z dětství. Vlastně hrozně moc jsou to ty vzpomínky z dětství. A taky to kouzlo. To Vánoční kouzlo. (Koluzero) Víte, bratři a sestry, my dospělí už Vánocům asi nikdy pořádně neporozumíme. Rozumněli jsme jim jako děti. Víc beze slov a bez odpovědí. Prostě jako děti. Jestli chcete porozumnět Vánocům, koukejte na děti. Jsou v tom lepší. Mají k Bohu blíž. Dokážou to kouzlo uvidět, ucítit i pod nánosy všech těch věcí, reklam, konzumu, efektu. Je pod povrchem..ale je tam. To, čeho se my dospěláci tak bojíme, že to ten skutečný význam Vánoc přebije, to pro děti není problém. Tak si dětí važte a studujte Vánoce s nimi.

My už nejsme děti...a už nebudeme. A máloco je tak trapné jako dospělý, který se snaží hrát dítě. My prostě musíme věci pojmenovávat a promýšlet a chápat. Musíme všemu dávat jména a cizí názvy a vědět. Já taky. Nějak nedokážu zůstat jen u toho pocitu.

Takže co jsou Vánoce? Co to ten příběh pořád říká ... nám...co se to stalo? Co se to děje? Co je to za kouzlo? V čem a jak se změnil vesmír a svět?

Asi nejlíp to pověděl jeden starý moudrý dospělý člověk. Na Vánoce se totiž Boží láska stala člověkem. Boží láska se stala člověkem. To, jak to Bůh s námi lidmi má, jak to s námi prožívá, co k nám cítí, co pro nás chce, to, jak nás miluje...to vše se stalo člověkem. Jedním konkrétním člověkem, který přišel k nám. A přišel tak, jak chodí na svět každý člověk...jako miminko, novorozeně...Boží láska se stala dítětem. Vlastně ne úplně stejně jako my. My jsme se většinou narodili v porodnici nebo doma v teple, v čistotě, v bezpečí. S lidmi, kteří pomohou. Boží láska přišla ve špíně, v chladu, ve velikém nebezpečí a nejistotě. Bez pomoci byť jen porodní báby. Od začátku Bůh mířil k té největší lidské bídě, chudobě, nezajištěnosti, nejistotě...Žádné ženě bych nepřál rodit její první dítě v podmínkách, v jakých se narodil Boží syn. Už od začátku mají k Bohu ti nezajištění tohoto světa blíž než my bohatí v teple a bezpečí svých domovů. Takhle přišla Boží láska k nám. Jako dítě.

Jestli Tě tohle nezasáhne...jestli Ti tohle nestačí....pak mám strach, že asi s Pánem Bohem budeš mít vždycky problémy. Že si nebudete moc rozumnět. Boží láska k nám lidem vtělená do bezbranného děcka chudé matky na cestách.

Četl jsem z Bible slova o tom, že i my jsme milované Boží děti. A vidím obraz sebe, jako táty, sedícího v křesle a tiše pozorujícího ty svoje děti hrající si na koberci, rozbalující dárky, snažící se udělat mi radost. Tak takhle jsme milováni. A o tolik víc, o kolik Bůh přesahuje ty naše lidské pokusy o tátoivství. Boží láska se stala člověkem, aby každý člověk mohl být milovaným Božím dítětem. Abychom nemuseli křičet svoje prosby a touhy a přání do tmy studeného vesmíru ani do uší hluchého Boha...ale v důvěře volat Otče náš..náš Tatínku..náš milující tatínku.

Tak tohle jsou Vánoce. To, že smíme spatřit Boží lásku v tom dítěti ve chlívku. A víc. Smíme ji spatřit v každém dítěti. A dokonce...v každém člověku, kterému říkáme v Bohu: Bratře, Sestro. Jen se koukněte okolo sebe...a uvidíte Boží lásku. A Ježíš šel ještě dál. A řekl: V každém člověku.

Amen